

Jacek Trznadel

"Problemy teoretyczne monologu wewnętrznego. Szkic zagadnienia", Bolesław Chamot, "Litteratia. Teoria Literatury-Metodologia-Kultura-Humanisty Wrocław 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/50, 122

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) CHAMOT Bolesław: Problemy teoretyczne monologu wewnętrznego. Szkic zagadnienia. "Litteraria. Teoria Literatury - Metodologia - Kultura - Humanistyka". IV. Red. J. Trzynadłowski. Wrocław 1972 s. 7-41.

Rozprawa ma na celu historyczne ukazanie form rozwoju monologu wewnętrznego jako formy wypowiedzi literackiej oraz zarysowanie jego typologii teoretycznej. Autor ukazuje rozmaite aspekty tej typologii w oparciu o bogatą teoretyczną literaturę przedmiotu, a także własną egzemplifikację konkretnie analizowanych utworów literatury polskiej i obcej. Rozprawa przynosi również postulaty przyszłych badań w interesującej autora dziedzinie.

BP/50/5

J.T.

(I) CZWÓRNÓG-JADCZAK Barbara: Nowe tendencje w dramacie przełomu. (Tragedia pseudoklasyczna i drama epoki Oświecenia). "Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska". Vol. XXVI, 5. Sectio F. Lublin 1971 (r. wyd. 1972) s. 95-122.

Poprzez ukazanie różnych tendencji literackich ścierających się w utworach dramaturgów trzeciej fazy polskiego Oświecenia praca odsłania wewnętrzną różnorodność pseudoklasycyzmu. Autorka analizuje wybrane tragedie Antoniego Hoffmanna, Ludwika Kropińskiego i J.U.Niemcewioza, szczególny nacisk kładąc na ewolucję pozornie niezmiennych formuł estetyki klasycystycznej: 1) rozbitcie tzw. "trzech jedności"; 2) zachwianie modelu poezji retorycznej (dążenie do naturalności i prostoty języka); 3) załamanie się klasycznej koncepcji charakterów w tragedii (inwazja uczuć i postaw sentymentalnych); 4) wpływ poetyki opery, romansu sentymentalnego czy powieści grozy na strukturę tragedii klasycystycznej.

BP/50/6

I.J.